

Het Podium 21 maart 2024

Bijdrage door Brenda van Middelaar, woonachtig te Lemelerveld

Onderwerp: Communicatie in de aanloop en na de besluitvorming en het verloop van het verdere proces met de inwoners van Lemelerveld aangaande de verlenging van de noodopvang asielzoekers.

Ik wil vragen aan iedereen om te beginnen met luisteren, te luisteren naar het verhaal van mij als inwoner, te luisteren naar het geluid van de inwoners van Lemelerveld. Na mijn verhaal mogen de raadsleden hun vragen stellen en inhaken op hetgeen gezegd.

Mijn naam is Brenda van Middelaar en ik woon in het buitengebied van Lemelerveld en ik wil jullie meenemen in het verloop van de desastreuze communicatie omtrent de noodopvang van de huidige bewoners van de locatie Heidepark.

We gaan allereerst terug naar vrijdag 8 maart, de dag waarop de omgeving rond het gekozen gebied wordt geïnformeerd. Omwonenden krijgen een briefje in de brievenbus, er worden diverse soorten brieven verspreid in het gebied en enkelen ontvangen een telefoontje van de wethouder de heer Jan Uitslag. De inhoud van deze brieven is niet eensluidend en zeer summier om mensen op vrijdagmiddag het weekend mee in te sturen. De telefonische boodschap is als intimiderend ervaren door een aantal omwonenden en werd ervaren als een boodschap: "Dit is de mededeling en je hebt er maar naar te luisteren!". Het werd letterlijk door de strot geduwd.

Op hetzelfde moment die vrijdagmiddag wordt er vanuit de gemeente een situatieschets gelect, met toelichting, over hoe de locatie wordt ingericht.

Het is vanaf dat moment al onmogelijk voor de buurtbewoners om meer informatie hierover in te winnen, aangezien de gemeente al weekend had.

Die vrijdagavond start voor de buurtbewoners een vreselijk weekend vol vragen en ongelooft. Op diezelfde vrijdagavond wordt door de school Sprankel! Ook aan de ouders medegedeeld dat zij op de hoogte zijn gebracht van het nieuws waarbij wordt verwezen naar een artikel op Sukerbiet.nl. Ook zij geven aan zeer verrast te zijn door dit besluit.

Vanaf zaterdag breidt de onrust zich als een olievlek uit over het dorp, naast de grote onrust die heeft gezorgd voor een slapeloze nacht bij de omwonenden, beginnen ook ouders zich te roeren in verband met de situatieschets die zich ook steeds verder verspreidt.

Vanaf dit moment ontstaan er direct groeperingen die zich van alle kanten laten horen via het internet.

Binnen de buurt is niet duidelijk wie nu een brief heeft gekregen en wie welke brief heeft gekregen, daarnaast is er absolute radiostilte vanuit de gemeente ondanks herhaalde pogingen tot contact met de wethouder Jan Uitslag.

De buurtbewoners zien dat de enkele van de toekomstige bewoners al worden rondgeleid bij het veld rond school.

Zondag gaan er twee zaken parallel lopen:

1. Is de buurt van bewoners rond de locatie
2. Is de actiegroep die zaterdag ontstaat via Whatsapp waarbij vele mensen zich aansluiten en het aantal deelnemers zondag is razend tempo oploopt

Vanuit de actiegroep wordt het initiatief genomen om het Sprankel! Veld af te zetten om de bewustwording te creëren omtrent de bereikbaarheid en verkeersveiligheid. Hierbij laten ook enkele buurtbewoners zich zien en luchten hun hart bij aanwezigen, hierbij spreek ikzelf ook met een bewoner en dit grijpt mij op dat moment enorm aan en laat mij nog altijd niet onberoerd.

De wanhoop die heerst bij mensen die al jaren op deze plek wonen en dan op deze manier een dergelijk bericht moeten ontvangen op dit meest absurde moment gekozen door het college is totaal niet te begrijpen en ronduit absurd.

Het weekend wordt voor de actiegroep afgesloten met een petitie die is opgestart en het weekend van de direct omwonenden eindigt in diepe treurnis en ongeloof.

Het weekend stond voor de omwonenden centraal in het bijeenkomen en uitwisselen van kennis en ervaring en hierbij staan de volgende punten het meest in het geheugen gegrift:

- De onwetendheid en het onbekende zorgt voor gezondheidsklachten bij de toch al kwetsbare groep ouderen in de buurt, waarvoor zelfs een bezoek gebracht moet worden aan de huisartsenpost door een van de omwonenden;
- Buurtbewoners voelen zich bekeken en veroordeeld en onrechtvaardig behandeld door mede dorpsbewoners;
- De locatie wordt overspoeld door mensen die kennis willen nemen van de situatie en locatie, wanneer eenieder bij de ingang van Margrietstraat een euro had gedoneerd, hadden we een zeer goede advocaat in kunnen schakelen;
- Tot slot wil ik hier benoemen dat het leven compleet op de kop stond en totaal was ontregeld voor de omwonenden, zowel de volwassenen als kinderen hebben een groot gevoel van onmacht, stress en onrechtvaardigheid door de wederom beperkte berichtgeving;

Maandag 11 maart is de media geïnformeerd door enkele mensen, hierbij benadert RTV Oost de actiegroep voor het afnemen van een interview op locatie. Binnen de actiegroep is er onrust, niemand durft echt op te staan vanwege veroordeling van een standpunt dat wordt ingenomen waarbij de zorg om de locatie centraal staat. Hierom sta ik uiteindelijk op om van mijn werk te vertrekken en plaats te nemen voor de camera.

Maandag stond voor de direct omwonenden in het teken van alles uit de handen laten vallen qua verplichtingen van werk om informatie te verkrijgen en meer duidelijkheid te krijgen in het besluit van de gemeente. Op dit punt start vanuit de omwonenden een constructieve groep die bezig gaat met het bekijken van de plannen en het inwinnen van de informatie.

Vanuit de buurt wordt vernomen dat bij de informatieavond op dinsdag 12 maart gepland enkel de heer Uitslag aanwezig zou zijn met . Hier is direct bezwaar gemaakt en geëist dat de burgemeester Erica van Lente ook aanwezig moest zijn.

Wat zeer bijzonder en verrassend is op deze maandag is dat de plannen plotsklaps lijken te wijzigen. Wij vernemen later dat na het in kennis stellen van “de gemeente” van het interview met RTV Oost de medewerkers op het gemeentehuis van de werkgroep het dan liggende ontwerp compleet om moeten gaan gooien. Waar op vrijdag door een raadslid of wethouder de situatieschets met toelichting wordt gelekt, wordt dit bericht op maandagmiddag door de heer Uitslag volledig ontkend en verdraaid naar een open plan met nog minder duidelijkheid.

Maandagavond kijken en luisteren we allemaal mee naar de raadsvergadering waarin jullie als raad vragen stellen aan de wethouder. Vragen die eerder die dag al zijn gecommuniceerd door

jullie en waarop antwoorden zijn gedictieerd vanuit de werkgroep. En wat vinden wij die vragen slap, totaal geen kritische vragen vanuit jullie zelf, alle vragen lijken te zijn voorgekauwd door de reactie uit het dorp. Waar zijn jullie kritische vragen over de locatie, waar zijn jullie vragen over de verkeersveiligheid, waar zijn jullie vragen met betrekking tot de bescherming van de kwetsbaren en dan gaat het echt om alle kwetsbaren, kinderen, ouderen maar ook zeker die van de bewoners van de realiseren locatie.

Dinsdag wordt er in de loop van de dag naar een direct omwonende een nieuw plan gelect. Dinsdagavond vlak voor de presentatie is het plan bij enkelen dan in grote lijnen bekend gemaakt.

De bijeenkomst zou plaatsvinden, volgens de heer Uitslag, met enkel direct omwonenden, dan wel schoolbestuur en kerkbestuur. De groep zou klein blijven om zo tot een constructief gesprek te kunnen komen. Uiteindelijk is door de gemeente de groep groter gemaakt, wat ervoor zorgt dat er ongeveer 60 personen aanwezig zijn en ook de gemeente is goed vertegenwoordigd, alleen wist de heer Uitslag niet de namen van al zijn meegetrokken collega's, zelfs niet van de huidige locatiemanager op Heidepark.

Deze bijeenkomst die een overleg moest zijn, werd een falende presentatie met ontwijkende antwoorden, geen helderheid, openheid en transparantie en uiteindelijk controle verlies bij de wethouder wat resulteerde in een kwetsende uitspraak waarbij hij de woorden van een spreker verdraait en daarmee suggereert dat diegene zou zeggen dat de toekomstige bewoners criminelen en verkrachters zouden zijn. Deze opmerking moet de raadsleden niet onbekend in de oren klinken gezien de raadsvergadering op de maandagavond 11 maart.

De bijeenkomst wordt afgesloten met aan de ene kant een gevoel van opluchting omdat de plannen dermate zijn gewijzigd waardoor de situatie rondom de verkeersveiligheid bij school lijkt te zijn opgelost, maar een gevoel van niet gehoord worden, niet begrepen worden en minderwaardigheid nog meer is toegenomen en extra wordt onderstreept.

Woensdag stond voor de direct aanwonenden opnieuw in het teken van het verkrijgen van informatie en het informeren van de ouderen die dinsdagavond niet alles goed konden volgen door de rumoer in de ruimte bij Reimink. De constructieve werkgroep van de buurt beoordeeld het voorgesteld plan en behartigd daarbij de belangen van de nieuwe direct omwonenden Prins Willem Alexanderstraat gaat monitoren.

Woensdag vindt er tevens een evaluatie plaats naar aanleiding van de dinsdagavond op verzoek van mij en Ronald, dit verzoek was neergelegd bij de burgemeester, maar die heeft dit gesprek afgeschoven naar

Donderdagavond vindt er bij Reimink een bijeenkomst plaats met vrije inloop en die is goed bezocht, zelfs zijn er enkele raadsleden gesignaleerd die avond in de zaal. Hopelijk hebben zij die avond goed geluisterd, een reactie is vanuit die kant nog nergens te vernemen geweest. De ontvangst in de zaal door wethouder Uitslag en burgemeester is door velen van de bezoekers ervaren als vreemd en intimiderend.

Deze avond kenmerkt zich wederom door geen heldere informatieverstrekking en heldere en concrete antwoorden op gestelde vragen.

Wanneer er door iemand word gevraagd en wordt verwezen naar communicatie omtrent de BSO bij de basisschool zien wij de wethouder weer worstelen en strubbelen met wat hij hier nu eigenlijk op moet zeggen. Dit soort worstelingen en strubbelingen kenmerken de gehele avond wat uiteindelijk resulteert in het opstappen van $\frac{3}{4}$ van de aanwezigen, er is nog meer ongeloof

en verlies in vertrouwen in de woordvoerders die daarmee de gemeenteraad en het college vertegenwoordigen.

Ik verneem zo graag van de gemeenteraad waarom zij niet opstonden om onze belangen kracht bij te zetten, waarom werd er gezwegen en wordt er nog steeds gezwegen.

Wij weten dat het besluit van het college onherroepelijk is, maar het is toch de taak van de gemeenteraad om op te komen voor belangen van de kiezers en kritische vragen te stellen over het genomen plan.

Als er iets duidelijk is geworden de afgelopen 2 weken, is het wel dat de belangen van de kiezers totaal niet worden gehoord en daarom vroeg ik u nu aan het begin om te beginnen met luisteren. Luisteren naar wat de inwoners van een zeer tolerant dorp vragen, want wij willen gewoon een heldere, duidelijke en transparante communicatie. De firma List en Bedrog hebben wij niet nodig in ons dorp, dit zorgt voor onrust en tweedeling. Dit zorgt voor ongeloofwaardigheid en vertrouwensverlies bij de inwoner van Lemelerveld in het ambtelijk apparaat dat gemeentebestuur heet.

Eventuele aanvulling na gestelde vragen:

Met een klein groepje zijn we nu op 1 dag na al 2 weken continu bezig met gesprekken met alle partijen en sluiten we compromissen in het belang van de direct omwonenden, maar gaan onze gedachten ook uit naar de toekomstige bewoners.

Bedenk dat wij niet zullen schromen om tot verdere acties over te gaan wanneer deze wijze van communicatie vanuit de gemeente Dalfsen blijft voortbestaan!